

Eïn Aya

Enseignement n°59 - Traité Brakhot - Chapitre 2

(ברכות יז.): "מרגלא בפומייהו דרבנן דיבנה אני ברי' וחבירי ברי' כו',".

הסיבות שחסרה בבנ"א אהבת רעים באמת, המה בפרטיות רבות, אבל עיקרה היא אהבת עצמו שעוברת כל גבול ובאה מפני חוסר הבנה, שבהרגשה אינו מרגיש כ"א את עצמו ואינו משתמש בשכלו להשכיל שתנאי המציאות שוים לו ולזולתו. והנה יש כאן פרטים שראוי לכל בן דעה לשום אל לבו ומאלי' תבוא בלבבו אהבת הבריות. א', שבכללות יסוד החיים ואהבת החיים וצרכיהם הכלליים אין הבדל בינו ובין זולתו, ואפי' אם יהיו נבדלים במעלות רבות בחכמה וכיו"ב אין זה נוגע לעצם החיים וזכות החיים. ב', צריך לדעת שחילוקים שבין מעלותיהם אינם חילוקים עצמיים, שראוי בשביל כך להיות רחוק מרגשותיו של חבירו, שאינם כ"א מקרים חיצונים. ע"כ אמר ע"ז עיקר זכות החיים אני ברי' וחבירי ברי'. ועל הבדלם, שאינם כ"א חיצוני, אמר, אני מלאכתי בעיר והוא מלאכתי בשדה. ובשביל כך אין שום מקום להמעיט זכותיו בעולם החיים הראויים לכל ברי'. ג', האדם מרגיש ביתרונות ומעלות שלו לפי מצבו, צריך לצייר שכך יש מעלות ג"כ בכל מצב ומצב, וכ"א מוצא את עצמו מועיל בעולם לפי ענינו. כשם שאני משכים למלאכתי כך הוא משכים למלאכתי. ד', שלילת המעלות, שהוא רואה ומרגיש שאין לחבירו אותן המעלות שהוא מרגיש בעצמו לפי מצבו. ע"ז צריך לצייר, שהכי נמי יש לחבירו בהחלט לפי תנאי מצבו מעלות כאלה, שאי אפשר שימצאו בו. למשל חבירו שאינו חכם אין בו

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

מעלת החכמה, אפשר שיש בו מעלת הנדיבות שאין בי. זהו כשם שהוא אינו מתגדר במלאכתי, להיות לו יתרונותי הראויות לפי מצבי, כך אני איני מתגדר במלאכתו וחסירות לי יתרונות שלו. לא נשאר שום טענה שיאמר אדם שהוא נעלה על חבירו עד שיביט עליו מגבוה ולא יחשבהו, כ"א מה שיחשב השלם ביותר במעשים ובחכמה שהוא טוב בעיני ר' ממנו, מפני שבכלל הוא מרבה וחבירו ממעט. אבל ג"ז הבל, שעיקר השלימות של מציאות חן בעיני ד', תלוי רק בשלימות הלב וטהרתו, וזה אין כל אדם יכול לדעת מטמוניות של חבירו. שיש שלפי ערכו וחכמתו ומצבו, לבבו טוב מאד לפני ד', כיון שאין ביכולתו להשיג יותר, והשלם ביותר אינו יוצא יד"ח. עכ"פ כיון שאחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין אדם דעתו לשמים, עיקר תלוי בחילוק השלימות של כוונת הלב וזה נעלם מכל אדם. ע"כ ראוי לכל אדם, אפי' הגדול בחכמה ובכבוד, שיחשוב כל אדם שהם בני מעלתו ושויים לו לענין לכבדם ולאהבם באמת.

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions